

קובצי הערות התמימים ואנ"ש בלקו"ש חט"ז בשלח שיחה א'

מפתח

א. סעיף ב:

לכאורה זה הי' אחר שחשש על "והי' כי יראו אותך המצרים (כולל פרעה) והרגו אותי" ו"וינגע ה' את פרעה נגעים גדולים"?.....2

ב. הערה 34 (54):

לכאורה קשה מפרש"י (שמות ב, יב) עה"פ ויפן כה וכה: וירא כי אין איש - עתיד לצאת ממנו שיתגייר, שע"פ הנ"ל צלה"ב, הרי כשר שבמצרים הרוג נכלל גם הראוי להיות גר?.....5

ג.

פרש"י בשלח טו, ה עה"פ כמו אבן: . . הרשעים כקש . . בנונים כאבן . . כשרים כאופרת. י"ל שע"פ השיחה יובן מה שלא כתוב צדיקים.....8

ד. סעיף יא:

לכאורה הלשון הרוג הוא לשון ציווי ואינו סיפור דברים?.....11

ה.

רש"י בא לפרש פשש"מ ואינו רק מצטט, א"כ למה אינו משנה ואומר מכאן אמר ר' שמעון וכדו'?.....12

להוסיף עיונים או לתירוץ שלח בדוא"ל:

PLShaoros@gmail.com

א.

סעיף ב

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון גליון קצו ע'ו (תשמ"א):

ו. בלקו"ש חט"ז פ' בשלח (א (עמ' 150)) בנוגע

לחמ"י בפשוטו של מקרא, איך אפשר לומר "טוב שבמצרים הרוג", איתא וז"ל: "נאך שווערער איז . . פרעה מטיב געווען צו אברהם'ען . . פארהיטן אים און שרה פון שלעכטס . . ואדרבא - מטיב געווען וכו'?" עכלה"ק.

ולא הבנתי איך הטובות של פרעה הם בסתירה ל"טוב שבמצרים הרוג".

ולכאורה מפשטות הכתובים מובן שלא עשה זאת מצד לבו הטוב והנדיב החל מהמתנות שנתן לאברהם, הרי מפורש "ולאברם הטיב בעבורה", להיותו אחיו של החביבה לו, רצה פרעה למצוא חן בעיניו שזהו ע"ד הרגיל, כמ"ש לפנ"ז "למען ייטב לי בעבורך", ובפרט היותו מלך המושל בכיפת העולם, וסכום הנכסים לאיש פרטי לא תופס מקום אצלו.

ומפורש ג"כ מה שאברהם הוכרח לומר אחותי היא מצד "והי' כי יראו אותך המצרים (כולל גם פרעה) והרגו אותי גו'", שזה מורה על רשעותו.

וגם מה ששמר אותם מהמצרים הי' אחרי "וינגע ה' את פרעה נגעים גדולים", לכך פחד שייענש עוד אם יגעו בהם.

ומה שהטיב ליעקב ובניו להיותם משפחת המשנה למלך, הרי"ז כדבר המוכרח להתנהג עמהם בכבוד וביד רחבה, ומפורש שרצה שיתישבו אצלו ליהנות מהם כאנשי מלחמתו או שרי מקנה על אשר לי.

גליון על הנ"ל

קובץ הערות התמימים ואנ"ש תורת אמת גליון ג (תשמ"א) הע' כד ע' לא:

כד. בהערות התמימים ואנ"ש דמאריסטאן גליון כ"א (קצו), הקשה הת' א.ד.ש. מלקו"ש חט"ז פ' בשלח (א), בנוגע לתמי' של כ"ק אד"ש בפשוטו של מקרא, דאיך אפשר לומר "טוב שבמצרים הרוג". וז"ל נאך שווערער איז... פרעה מטיב געווען צו אברהם'ען... פארהיטן אים און שרה פון שלעכטס... ואדרבא מטיב געווען וכו' עכ"ל.

והקשה הנ"ל דלכאורה מפשטות הכתובים מובן שלא עשה זאת מצד נדיבות ליבו. אלא משום "ולאברם הטיב בעבורה", להיותו אחיו של החביבה לו רצה פרעה למצא חן בעיניו.

וגם מה שאברהם הוכרח לומר אחותי היא, מצד "והיה כי יראו אותך המצרים (כולל פרעה) והרגו אותי". שזה מורה על רשעותו. וגם מה ששמר אותם אח"כ מהמצרים, זה היה אחרי שה' העניש אותו בנגעים גדולים, ופיחד שייענש אם יגעו בהם, ע"כ.

ושאלתו אינה מובנת, דהרי מה בכך אם עשה זאת בשביל טובתו, האם על כן נאמר שלא עשה מעשה טוב, ומגיע לו שיהרגו אותו?

ועוד יותר דהנה כ"ק אד"ש מתרץ שם בהשיחה דמה שאומרים "טוב שבמצרים הרוג", זה מדובר רק מהדור שבנ"י יצאו ממצרים. אבל לא הדור שלפנ"כ. "דמכאן

היה ר"א דורש טוב שבמצרים הרוג" וכו', עיי"ש.

אולם לפי דברי הנ"ל לא יובן תי' כ"ק אד"ש דזה מדובר בשני דורות. הרי מה ההבדל באיזה דור זה. בו בזמן שגם בדור של אברהם, פרעה לא היה טוב, כי הטובות שעשה היו בשביל עצמו, וא"כ גם בדור שלפנ"ז צריך היה להיות "טוב שבמצרים הרוג", אלא ע"כ זה לא פגם אם עשה זאת בשבילו.

אורייתא

ולגבי מה ששאל הנ"ל שהוכרח לומר "אחותי היא" מצד שפחד שיהרגו אותו המצרים, כולל פרעה וא"כ זה מורה על רשעות, איך הכרח לומר כן, דאה"נ שהוא יכול להרוג אותו, אבל בפועל הוא עשה מעשה טוב, (- אפי' שזה לעצמו), וכמו שאנו רואים אצל אבימלך ששם גם אברהם פחד, ואמר שהיא אחותו ובכ"ז אבימלך שאל אה"כ "הגוי גם צדיק תהרוג"? (וה' שמע תפילתו. (ראה וירא כא, יז)) דהכוונה היתה שהוא לא נגע בשרה, ורק בזה הוא נקרא כבר צדיק, אף שאברהם פחד ממנו קודם, מוכח דזה שאברהם פחד זה לא חסרוץ בפרעה [ואף דאבימלך לא גירשם מארצו אלא השאירם משא"כ פרעה גירשם מארצו, אדרבה זה גופא עשה גם לטובתם, "משום דהמצרים שטופי זימה הם" (פירש"י לך לך יב, יט)].

ועפ"ז תתורץ גם שאלת הנ"ל דהרי זה ששמר אותם מהמצרים היה מצד שפחד שייענש בנגעים גדולים אבל לפי מה שנתבאר דעשה גם לטובתם משום "דהמצרים שטופי זימה הם", יובן. דבפועל עשה טוב אע"פ שזה לעצמו.

ועד"ז י"ל על מה שהקשה הנ"ל מהמשך תמי' כ"ק אד"ש שם בהשיחה, דרואים שפרעה הטיב ליעקב ובניו וא"כ איך אומרים "טוב שבמצרים הרוג". והקשה הנ"ל דהרי הא מה שהטיב ליעקב ובניו, הרי היה זה מצד דבר המוכרח להתנהג עמם בכבוד, ומפורש רצה שיתיישבו אצלו ליהנות מהם כאנשי מלחמתו או שרי מקנה על אשר לי.

אבל לפי מה שנתבאר לעיל יובן דזה לא פגם
בזה שעשה טובות מצד שהוכרח לעשות כך, ואדרבה
יעקב חי את השנים הכי טובות שלו במצרים. וכמובא
גם בלוח "היום יום" י"ה טבת "... יעקב אבינו האט
געלעבט די זיבעצעהן בעסטע יאהרען אין מצרים...".
עי"ש.

ועפ"ז יובן דלכאורה היה אפשר להקשות ע"ד
שהקשה הנ"ל, מהשיחה שם. דהנה מבואר בגמ' ב"ב
(דף י' ע"ב) עה"פ "וחסד לאומים חסאת", בכו"כ
לשונות על "כל חסד וטוב שעושיך אומות עובדי

ב.

הערה 34 (54)

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון גליון מא (תשל"ו) הערה א:

א. בליקוט לפ' בשלח ש.ז. הערה 34) אומר שמה שרש"י בחר בהגי'
"כשר שבמצרים" י"ל דבא לרמז דאף שהמצרי "כשר" וראוי להיות (או
שהי' ממנו) גר, בכ"ז הרוג.
ולכאוף קשה מפרש"י שמות ב.יב. וז"ל: וירא כי אין איש עתיד
לצאת ממנו שיחגייר, ומשמע מזה שאף שהי' מצרי (בדורו של *הרוג") וגם
הי' חייב מיתה מצד המעשה שעשה בפרטות כמו שכתב שם ברש"י, ומכל מקום
הרגו משה, דוקא אחר שהביט וראה שלא יצא ממנו גר. ולכאוף אפילו אם
יהי' ממנו גר הרי חייב מיתה מצד "כשר שבמצרים הרוג". ואף שיש לומר
שהביט מפני שאז עדיין לא ידע ש"כשר שבמצרים הרוג", כי הלימוד הזה
אנו לומדים מקרי"ס (כיון שלא נשאר עד אחד) כמבואר כאן בשיחה סס"י
ומעשה משה עם המצרי הי' לפני קרי"ס, אבל אין לומר כן - כי משה הי'
נביא (כדמוכח מזה גופא שידע שאין גר עתיד לצאת ממנו) וידע שהדור הזה
הוא בגדר "כשר שבמצרים הרוג", וא"כ למה הביט משה.

אגודת התורה

הקשה כהנ"ל ומשיב

קובץ הערות התמימים ואנ"ש ברינוא גליון יב (תשל"ז) הערה ב:

ב. בהליקוט לפ" בשלח (תשל"ו) מבאר הענין שכשר שבמצרים הרוג ובאמצע סעי' י' וז"ל: דוקא "מכאן" - וואו די פארניכטונג פון די מצריים (ביי קרי"ס) איז גיווען אין אן אופן פון "לא נשאר בהם עד אחד" - איז א ראי' אז אויך דער "ירא את דבר ה'" ("כשר שבמצרים") פון יענעם דור, איז גיווען בשווה ממש מיט אלע אנדערע מצריים אין זיין פולסטער שנאה ורשעות צו אידן, און דערפאר אויך אין דעם עונש פון "הרוג".

עיי"ש בהערה 54) וז"ל: וי"ל (ע"ד הרמז): במכת בכורות ד' "וה' הכה כל בכור וגו' אפ"ל דגלוי לפניו שבין המוכים לא היו כאלה שעתידים להיות מהם גרים, ולכן אא"פ ללמוד מכאן (הוראה לבנ"י) "כשר שבמצרים הרוג" - שהרי אולי יהיו ממנו גרים משא"כ קרי"ס דה' ילחם לכם" ... שלחם עם מצרים במקום מלחמת בנ"י ובדוגמת מלחמת בו"ד כביכול ... שהם אינם יכולים להבחין וכו', ובכ"ז לחם באופן ד' "לא נשאר בהם עד אחד" - למדים "מכאן" דגם "כשר (וראוי להיות ממנו גרים) שבמצרים הרוג".

ועיי' גם לעיל בהערה 34) וז"ל: ... ומה שרש"י בוחר בהגירסא "כשר שבמצרים" אף שבנחש כ' "טוב" - י"ל, דבא לרמז דאף שהמצרי "כשר" וראוי להיות (או שיהי' ממנו) גר בכ"ז - "הרוג".

ולכאו' דרוש קצת ביאור מהא דפירש"י (בשמות ב, י"ב) עה"פ ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וגו'.

ורש"י מעתיק וירא כי אין איש, ומפרש "עתיד לצאת ממנו שיתגייר".

וקשה עפ"י המבואר בשיחה הנ"ל, דאמרינן "כשר" שבמצרים הרוג, ובהדיוק "כשר" ולא טוב שבמצרים דגם כשר וראוי להיות ממנו גרים הרוג, וא"כ למה הסתכל משה לראות אם לא יצא מהמצרי הזה גרים, וא"כ לא הי' הורגו.

ואין לתרץ דזה הי' עוד לפני הלימוד הנ"ל ד' "כשר שבמצרים (ואפ"י ראוילהיות ממנו גר) הרוג, וכנ"ל דרך מכאן (מ"ולא נשאר בהם עד אחד" - שמות יד, כח) למדים דגם כשר (וראוי להיות ממנו גרים) שבמצרים הרוג שזה הי' בקרי"ס לאחרי כל העשר מכות ומעשה המצרי היתה לפני העשר מכות ועוד לפני שציוה הקב"ה למשה להוציא את בנ"י ממצרים.

ב. בהליקוט לפ' בשלח (תשל"ו) מבאר הענין דכשר שבמצרים הרוג
ובאמצע סעי' י' וז"ל: דוקא "מכאן" - וואו די פארניכטונג פון
די מצריים (ביי קרי"ס) איז גיווען אין אן אופן פון "לא נשאר
בהם עד אחד" - איז א ראי' אז אויך דער "ירא את דבר ה'" ("כשר
שבמצרים") פון יענעם דור, איז גיווען בשווה ממש מיט אלע
אנדערע מצריים אין זיין פולסטער שנה ורשעות צו אידן, און
דערפאר אויך אין דעם עונש פון "הרוג".

עיי"ש בהערה 54) וז"ל: וי"ל (ע"ד הרמז): במכת בכורות
ד' "וה' הכה כל בכור וגו' אפ"ל דגלוי לפניו שבין המוכים לא
היו כאלה שעתידיים להיות מהם גרים, ולכן אא"פ ללמוד מכאן
(הוראה לבנ"י) "כשר שבמצרים הרוג" - שהרי אולי יהיו ממנו גרים
משא"כ קרי"ס דה' ילחם לכם" ... שלחם עם מצרים במקום מלחמת
בנ"י ובדוגמת מלחמת בו"ד כביכול ... שהם אינם יכולים להבחין
וכן, ובכ"ז לחם באופן ד' "לא נשאר בהם עד אחד" - למדים "מכאן"
דגם "כשר (וראוי להיות ממנו גרים) שבמצרים הרוג".

ועיי' גם לעיל בהערה 34) וז"ל: ... ומה שרש"י בוחר
בהגירסא "כשר שבמצרים" אף שבנחש כ' "טוב" - י"ל, דבא לרמוז דאף
שהמצרי "כשר" וראוי להיות (או שיהי' ממנו) גר בכ"ז - "הרוג".

ולכאו' דרוש קצת ביאור מהא דפירש"י (בשמות ב', י"ב) עה"פ
ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וגו'.

ורש"י מעתיק וירא כי אין איש, ומפרש "עתיד לצאת ממנו
שיתגייר".

וקשה עפ"י המבואר בשיחה הנ"ל, דאמרינן "כשר" שבמצרים
הרוג, ובהדיוק "כשר" ולא טוב שבמצרים דגם כשר וראוי להיות
ממנו גרים הרוג, וא"כ למה הסתכל משה לראות אם לא יצא מהמצרי
הזה גרים, וא"כ לא הי' הורגו.

ואין לתרץ דזה הי' עוד לפני הלימוד הנ"ל ד' "כשר שבמצרים
(ואפי' ראוילהיות ממנו גר) הרוג, וכנ"ל דרך מכאן (מ' ולא
נשאר בהם עד אחד" - שמות יד, כח) למדים דגם כשר (וראוי להיות
ממנו גרים) שבמצרים הרוג שזה הי' בקרי'ס לאחרי כל העשר מכות
ומעשה המצרי היחה לפני העשר מכות ועוד לפני שציוה הקב"ה למשה
להוציא את בנ"י ממצרים.

הדרא קושיא לדוכתא למה הסתכל משה במצרי רשע כזה אם לא יצא ממנו גריסועל סמך זה לא הי' הורגהו.

ונראה לפרש הנ"ל עפ"י המבואר בכלי חמדה עה"ת פ' שמות - א) וז"ל: והעיקר פירושא דקרא נלע"ד להעיר בדבר חדש עפי"מ דמבואר בדברי רבותינו ז"ל, דמשה רבינו הי' באותו מעשה בן י"ב שנה - וכך נראה מדברי רש"י ורמב"ן ז"ל - ועיי' ברמב"ן ז"ל שהביא כן מאחז"ל, ולכן דחקו לפרש ויגדל היינו שבא לכלל דעה או שפרעה נתן לו גדולה ולא פירשו כפשוטו מפני שבאמת לא הי' גדול עוד בד"ת, וא"כ נראה פשוט דאע"ג דנתחייב המצרי מיתה מ"מ לא הי' מוטל על משה רבינו להרוג אותו כיון דעוד הי' קטן ואינו בני מצות - כמבואר בר"מ ז"ל פ"י מהל' מלכים הל' ב', עיי"ש - ולכן שפיר דוקא מפני שראה שאין איש היינו כפשוטו וכמדרשו הי' הורג אותו אבל להסתכן עליו וכך אם הי' רואה שעחיד לצאת ממנו זרעא מעליא לא הי' הורגו כיון דאין מוטל עליו להרוג אותו מצד שהוא עדיין קטן.

ובזה יומתק מש"כ (שמות ב, יד) ויאמר מי שמך "לאיש" - לקיים מצות דינים והרי (כפירש"י שם) עודנך נער.

ועפ"י הנ"ל יובן ג"כ מש"כ בצפנת פענח (שמות ב, יב) וז"ל: וירא כי אין איש, אין איש (ר"ל שעדיין לא הוי בן כ') וא"י לדון (ב"נ) דיני נפשות ... וזהו ויך בלא מיחה - ויטמנהו בחול - בחול, זה קמונא חלילא, עיי"ש.

ג.

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון גליון קצו ע' ז (תשמ"א) הערה ז:

ז. בלקו"ש שם פ' בשלח (א) (עמ' 153 הערה 34) ((
איחא וז"ל: "... ומה שרש"י בוחר בהגירסא "כשר
שבמצרים" ... י"ל, דבא לרמז דאף שהמצרי "כשר"

וראוי להיות (או שיהי' ממנו) גר, בכ"ז - "הרוג
". עכלה"ק.

ויש להעיר מפרש"י (בשלח טו, ה) "כמו אבן:
". הרשעים כקש . . בנונים כאבן כשרים כעופרת
". עכ"ל.

דלכאורה הי' צריך לכותב ההיפך של רשעים
הוא צדיקים, כמו שמצינו לפנ"ז (וירא יב, כג)
"האף תספה צדיק עם רשע".

אבל לפי הביאור בהערה דלקו"ש הנ"ל מובן
הלשון "כשרים כעופרת".

גליון על הנ"ל

שם גליון רא:

י. בגליון כא (קצו) כ' הת' שלמה טוויל דע"פ
מ"ש בלקו"ש חט"ז פ' בשלח (א (עמ' 153 הערה 34))
בדיוק לשון רש"י "כשר שבמצרים", דבא לרמז דאף
שהמצרי "כשר" וראוי להיות (או שיהי' ממנו) גר,
בכ"ז "הרוג" - יש לבאר לשון רש"י (בשלח טו, ה)
"הרשעים כקש כו' כשרים כעופרת", דלכאורה הול"ל
צדיקים, אבל ע"פ הביאור בלקו"ש הנ"ל מובן.

ולא הבנתי כוונתו, דבשלמא בנוגע "כשר
שבמצרים הרוג", הרי"ז חידוש, דאף שהוא כשר (מל'
מוכשר וראוי) להיות (או שיהי' ממנו) גר, וא"כ
אולי אין להורגו, מ"מ אומרים "הרוג", וזה חידוש
גדול.

ובפרט ע"פ מ"ש רש"י בפ' שמות (ב, יב) שמש
הרג המצרי לאחר ש"וירא כי אין איש - עתיד לצאת
ממנו להתגייר", שמזה משמע שבלאה"כ לא הי' הורגו
וא"כ הרי"ז חידוש גדול (וצ"ע איך לתווכ' ב'
הענינים), אבל מה זה נוגע לאופן מיתתם בהי"ס.

ואדרבה: בנדון זה מתאים יותר לומר
"צדיקים", כי זה מורה על מדריגתם, שלכן לא
התייסרו הרבה, אבל מה נוגע זה שמוכשר הוא להיות
גר, וכ"ש זה שעתיד לצאת ממנו גר.

ולכן י"ל הביאור בפרש"י שם: אאפ"ל הלשון
צדיקים, כי אם היו צדיקים למה מתו בכלל, אלא
הפיו שמבין הרשעים היו הם המשובחים, וע"ז מתאים
הלשון "כשר" יותר מצדיק.

וע"ד הל' ברש"י (בהעלותך יא, כ) "זו
בכשרים שמתמצין על מטותיהן וכו' וברשעים הוא
אומר וכו' אבל במכילתא שנוי' חילוף הרשעים
אוכלין ומצטערין שלשים יום והכשרים וכו'", שגם
שם איירי ששניהם רשעים, אלא שבנוגע לאופן
היסורים יש חילוק בין הרשעים גמורים ובין
הכשרים שברשעים, כמובן.

הקשה ע"ד הנ"ל

קובץ הערות התמימים ואנ"ש תורת אמת גליון יט ע' טז (תשד"מ) הע' יב:

"כשר שבמצרים הרוג"

יב. בלקו"ש חלק ט"ז שיחת בשלה (א) מבאר
את פרש"י על הפסוק "ויקח שש מאות רכב בחור
וגו'" - דלכאורה תמוה מה שהביא מאמר דרבי
שמעון שאפילו כשר שבמצרים הרוג וכו'. ומסביר
(באות י') וזלה"ק: "דווקא מכאן - וואו די

פארניכטונג פון די מצרים (ביי קרי"ס) איז
געווען אין אן אופן פון "לא נשאר בהם עד
אחד" - איז א רא"י אז אויך דער "ירא את
דבר ה'" ("כשר שבמצרים") פון יענעם דור,

איז געווען בשווארץ מיט אלע אנדערע מצרים
אין זיין פולסטע שנאה ורשעות צו אידן, און
דערפאר אויך אין דעם עונש פון "הרוג".

ועפ"ז יש לבאר פרש"י על הפסוק "ירדו
במצולות כמו אבן" - ובמקום אחר צללו כעופרת
ובמקום אחר יאכלמו כקש. הרשעים כקש הולכין
ומטורפין עולין ויורדין, בינונים כאבן,
והכשרים כעופרת שנחו מיד", דלכאורה צ"ב איך
שייך חילוקים לפי שכבר כתוב (יד, י) "נסע
אחריהם - בלב אחד כאיש אחד" שהיו כל המצרים
כאיש אחד בשנאתם את ישראל לרדוף אחריהם.
אלא ע"כ הפשט הוא שהתואר של "כשרים" שייך
רק בנוגע לה"ירא את דבר ה'", אבל לא הי'
חילוקים בשנאתם לישראל.

ד.

סעיף יא:

קובץ הערות התמימים ואנ"ש כפר חב"ד גליון רלא ע' 23:

בלקו"ש חט"ז שיחה א' לפרשת בשלח מבאר כ"ק אדמו"ר בארוכה את דברי רש"י
'מכאן הי' ר"ש אומר כשר שמצרים הרוג, טוב שבנחשים רצון את מוחו'.

ומבאר בזה, דר"ש מדבר אך ורק בהמצרים שהיו באותו דור, והיינו שאי"ז ציווי לכל
הזמנים (כיון שזהו היפך הצדק והיושר) כ"א הסברת הדבר מפני מה הגיע לכל המצריים
שבאותו הדור העונש החמור של מיתה וטביעה בים סוף ועד שלא נשאר בהם עד אחד,
דזה שנתנו את בהמותיהם לפרעה בשביל המרדף אחרי בני", הרי אי"ז עדיין סיבה מספקת
שיקבלו עונש כה חמור.

וע"כ מסביר ר"ש שזהו מפני שאפי' 'הכשר שבמצרים' צריך לקבל את העונש ד'הרוג', וזאת, מפני ששנאתו לעם ישראל היתה כשל שאר המצרים. עיי"ש בהביאור הנפלא בהליקוט.

וצריך להבין, דלפום ריהטא עפ"י פשטות הלשון, הרי הלשון 'הרוג' הוא לשון ציווי ולא לשון סיפור דברים - דאפי' 'הכשר שבמצרים' קיבל את העונש ד'הרוג' - וכפי שביאר הרבי על המשך הלשון 'טוב שבנחשים רצוצ' את מותו' דזהו הלימוד וההוראה אלינו מהא ד'כשר שבמצרים הרוג'.

וא"כ, מדוע כאן מבאר שבלשון זה מתכוון רש"י אך ורק לבאר את מה שאירע אז?

24/08/2018 10:44

ונשמח לראות את דעת המעיינים בזה.

ה.

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון גליון רחצ ע' ג (תשמ"ג) הע' ב:

ב. בלקו"ש חט"ז שיחה א' לפ' בשלח סי"א (ע' 157) וז"ל:

"פרעגט אבער דער בן חמש: פונעם לשון "מכאן הי' ר"ש אומר כו", איז דאך משמע אז דער ענין איז אויך נוגע פאר אנדערש וואו, פאר די שפעטער-דיקע דורות - למאי נפקא מינה פאר די אנדערע דורות דאס וואס דער "כשר שבמצרים" (איך יענעם דור איז) הרוג"? עכ"ל.

(ובזה מתרץ מדוע מביא רש"י המשך מאמר ר"ש כו' עיי"ש).

ז.א. - לכאו' אשר הבאת ההמשך הוא מפני
הלשון "הי' ר"ש אומר" שהי' דבר רגיל שאמר ר"ש
ושלכן משמע (לא רק שדיוקו הוא שמכאן - קי"ס -
הראי' שטוב שבמצרים כו' מה שאיך לדייק משאר
המכות גם לא ממכת בכורות עיי"ש, אלא גם אשר)
מכאן נוגע במקומות אחרים.

ולכאו' צ"ל: מכיון שענינו של רש"י הוא
לפרש פש"מ כמ"ש על אתר, ומביא (ולפעמים משנה)
מדחז"ל כו' בהתאם לדרכו להביא רק הנוגע להנ"ל,
הנה למה לא אומר רש"י "מכאן אמר ר"ש כו'" או
כיו"ב אשר אז לא הי' קשה להבין חמש כנ"ל בהבנת
פיר' זו כתוב כאן.
אתר: 24-08-2018

